

ONLINE
BIJBELSTUDIE
VOOR JONGEREN

RICHTEREN 4-1

RICHTEREN 4 en 5

De hoofdstukken 4 en 5 horen bij elkaar. Het zijn lange hoofdstukken, waarin we verschillende personen een rol zien spelen. We zullen daarom wat langer stil staan bij de geschiedenis van Debora en Barak. Laten we maar bij het begin beginnen: “Nadat Ehud gestorven was, deden de Israëlieten opnieuw wat kwaad was in de ogen van de HERE”

waarschuwing

De HERE had toch in de tijd van de vorige richters een ernstige waarschuwing gegeven. Je zag al, hoe vanuit het Noorden de eerste dreiging kwam (Othniël). Daar kwamen daarna het Oosten en Zuiden bij (Ehud). Tenslotte werd de tang-beweging voltooid (Samgar). Israël is van alle kanten in het nauw gebracht!

Onder leiding van Ehud blijft het tachtig jaar rustig. Dat is bijna een eeuw lang. Als je goed leest, dan is Israël tijdens die tachtig jaar aan God trouw en gehoorzaam gebleven. Pas de derde generatie laat weer onverschilligheid zien. Die derde generatie is opgevoed door de twee generatie. Lees met elkaar Psalm 78: 1 tot en

met 4 nog eens aandachtig door. Wat vertellen deze verzen over de tweede en derde generatie in de tijd van Ehud? Welk verband kun je ontdekken?

Jabin

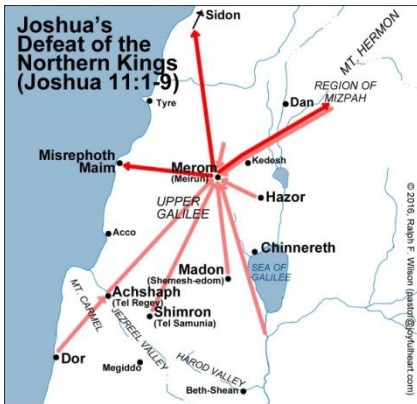
God gaf Zijn volk opnieuw in handen van een vreemde koning. Nou ja, vreemde koning. De namen Jabin en Hazor komen eerder in de bijbel voor.

Je ziet dat we weer in het Noorden terecht zijn gekomen. Maar we kunnen nog verder

terug dan de tijd van Othniël. Al onder leiding van Jozua is er namelijk oorlog gevoerd tussen de legers van Israël en de koning van Hazor in Kanaän. Ook die koning heette Jabin. De geschiedenis herhaalt zich hier wel heel letterlijk!

“Zodra nu Jabin, de koning van Hazor, dit hoorde, zond hij een boodschap naar Jobaba, de koning van Madon, aan de koning van Simron en aan de koning van Achsaf, alsmede aan de koningen die in het noorden woonden op het gebergte, etc.” (Joz. 11: 1-2)

“Daarop trokken dezen uit en al hun legers met hen, veel volk, talrijk als het zand aan het strand van de zee, met zeer veel paarden en strijdwagens. Al deze koningen sloten zich aaneen en kwamen zich

gezamenlijk legeren bij de wateren van Merom, om tegen Israël te strijden.” (Joz. 11: 4-5)

“Tezelfder tijd keerde Jozua terug en nam Hazor in, en zijn koning sloeg hij met het zwaard; want Hazor was eertijds het voornaamste van al deze koninkrijken. Zij verloegen alle levende wezens, die daarin waren, met de scherpte des zwaards, de ban voltrekkend; niets wat adem had bleef over en Hazor verbrandde hij met vuur.” (Joz. 11: 10-11).

Als je deze verzen leest dan komt de vraag op, hoe Hazor dan opeens zo sterk, zo groot en machtig kan zijn. Het is in de tijd van Jozua een geweldige overwinning geweest, waarbij de legers van Kanaän vernietigd werden. Maar dat is al wel langer dan een eeuw geleden. Kennelijk hebben de Kanaänieten kans gezien de stad weer op te bouwen. Iets daarvan lezen we ook al wel in Jozua 11:

“De steden echter, die op haar heuvels lagen heeft Israël niet verbrand, met uitzondering alleen van Hazor, dat Jozua verbrand had.” (Joz. 11: 13).

Terwijl Israël zich bezighield met de verdere verovering van het gebied en daarna het land ging bewonen en bebouwen heeft het Noorden kennelijk kans gezien zich te herstellen. Opnieuw staat er nu een geweldige strijdmacht tegenover Israël met niet minder dan 900 ijzeren strijdwagens!

angst

Met zijn overmacht onderdrukt koning Jabin de Israëlieten op een wrede manier. Hij spaart hen niet. Israël heeft niet de macht om er iets tegen te doen. En dan roept het volk de HERE weer aan.

We kennen inmiddels het refrein van verlossing, voorspoed, lauwheid en onverschilligheid, straf en bekering. Al die woorden spelen in het boek Richteren een grote rol. Toch moet het bij het lezen voor ons niet gewoon gaan worden. De herhaling maakt, dat je het bijna vanzelfsprekend gaat vinden. Maar het is vooral de bedoeling dat we in ons eigen leven kijken

of daar net zo'n patroon te zien is. Eén van de grote vragen is dan, of er angst is. Niet zozeer angst voor de HERE, maar angst voor je omgeving. Als dat namelijk in je leven speelt betekent dat, dat je het goede zicht op de grootheid en de macht van de HERE aan het verliezen bent. Dat kan allerlei oorzaken hebben. Maar een heel verklaarbare reden kan zijn dat je een tijd niet zoveel aandacht hebt gehad voor het leven met God. Dichtbij God leven werkt vertrouwen. Groeien is een werkwoord!

Debora

In die tijd richtte een vrouw Israël. We weten dat een richter geestelijk leiding gaf en ook rechter optrad. Daar had de HERE regels voor gegeven:

“Rechters en opzieners zult u aanstellen in al de steden die de HERE uw God u geven zal, naar uw stammen; zij zullen het volk berechten met een rechtvaardige rechtspraak.” (Deut. 16: 18)

En:

“Wanneer een zaak voor u te moeilijk is om daarin uitspraak te doen, in geval van bloedschuld, geschil of

lichamelijk letsel – aanleidingen tot rechtsgedingen in uw steden – dat zult gij u begeven naar de plaats die de HERE uw God verkiezen zal; u zult gaan tot de levietische priesters en tot de rechter die er dan wezen zal en hen raadplegen; zij zullen u hun rechterlijke uitspraak aanzeggen.” (Deut. 17: 9).

Er stond een strenge straf op, wanneer iemand aan een rechterlijke uitspraak ongehoorzaam was:

“De man die in overmoed handelt door niet te luisteren naar de priester, die daar in dienst staat van de HERE uw God, of naar de rechter, die man zal sterven.” (Deut. 17: 12).

Rechters waren mannen die in dienst van de HERE stonden. Maar Debora was een vrouw. Waar waren de mannen dan? Je ziet hier de geestelijke armoede van het volk. De

mannen kwamen hun plichten niet na. Ze lieten de rechtszaken en de geestelijke leiding voor wat het was. God geeft dan in Zijn liefde en genade soms vrome vrouwen, die leiding geven. Maar zo heeft de HERE dat niet bedoeld en voorgeschreven!

Debora was getrouwd met Lappidoth of kwam uit een dorpje dat Lappidoth heette. Weten dat niet precies. De naam kan zelfs nog anders vertaald worden. Dan zou Debora een “vurige vrouw” zijn. Een vrouw met pit dus. Een geboren leidster. Zelf klaagt zij in haar lied over de geestelijke armoede in haar dagen:

“In de dagen van Samgar, de zoon van Anath, in de dagen van jaël waren de wegen verlaten, en wie op weg moesten zijn, gingen kronkelende zijpaden; leiders ontbraken in Israël, ja, zij ontbraken, totdat ik opstond, Debora, opstond als een moeder in Israël.” (Richt. 5: 6-7)

Wat is Israël hier ver afgedwaald. Hoe moet het uit dit geestelijk dal weer opkomen?

BESPREKING

1. Steeds weer waarschuwt de HERE Zijn volk. Doet Hij dat vandaag nog? Waar waarschuwt de HERE ons voor en wat doen we daarmee?
2. Psalm 78 waarschuwt ons om een volgende generatie van de HERE te vertellen. Denk je dat vereniging en catechisatie een 'must' zijn ?
3. Dichtbij God leven werkt vertrouwen, staat er in de schets. Lees samen DL V, artikel 12 eens door. Ga samen na wat dat betekent en hoe je dat in je leven kunt doen.
4. Als vrouwen in de kerk leiding geven is dat een teken dat de mannen hun plicht niet doen. Want God heeft het anders voorgeschreven.
5. Hebben we in de kerk ook rechters? Heeft dat iets te maken met de vierde vraag uit het formulier voor de openbare geloofsbelijdenis?
6. wat is er in de kerk nodig om goede geestelijke leiding te geven? En in het gezin? Wat heeft dat te maken met de vraag met wie je trouwt?